

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

1

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אלבחירי עבדאללה

2. אלאסד ראפע

2

נוכחים: ב"כ המאשימה – עו"ד אלטמן
 הנאשם 1 ובא כוחו – עו"ד לין
 הנאשם 2 ובא כוחו – עו"ד תורג'מן

3

4

הכרעת דין

5

6

1. כתב האישום מייחס לנאשמים עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "החוק"]. כן מייחס כתב האישום לנאשם 2 עבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.

10

11

עפ"י כתב האישום, ביום 27.01.2000, סמוך לשעה 19:00, בילו הנאשמים יחד עם

12

סאלמה אלחממדה [להלן: "המתלונן"], בבית קפה בבאר שבע.

13

הנאשמים הציעו למתלונן להסיעו לביתו בשגב שלום ברכבו של הנאשם 2 מסוג סובארו

14

[להלן: "הרכב"]. הנאשמים חלפו את צומת הכניסה ליישוב שגב שלום והנאשם 1 היכה

15

את המתלונן באגרוף בפניו וגרם לו לחבלה חמורה.

16

בהמשך התנהל מאבק פיזי בין המתלונן לנאשם 1, שהחזיק בידו חפץ חד ותוך כדי כך

17

הוציא מכיסו של המתלונן סכום כסף בסך 12,000 ₪. הנאשם 2 עצר את הרכב והמתלונן

18

נמלט מהרכב.

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

הנאשמים כפרו, בתחילת המשפט, בעובדות שיוחסו להם בכתב האישום. בעדותו בבית המשפט, הודה הנאשם 1 כי תקף את המתלונן באגרוף ונתן לו סטירה, הכה אותו בידו ודחפו מהרכב. הנאשם 2 מודה בעבירה המיוחסת לו באישום השני, עבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית.

2. ראיות התביעה מושתתות על עדותו של עד תביעה 1 - המתלונן.

עדות המתלונן:

המתלונן מתגורר בשגב שלום, אלכוהוליסט, אינו עובד ומתקיים מהבטחת הכנסה. עפ"י עדותו, ביום האירוע - 27.1.00, יום חורף סוער וגשום, הגיע בשעת ערב לבית קפה בבאר שבע, בו נמכרת שתייה חריפה בזול. בבית הקפה פגש המתלונן בנאשמים, אשר הזמינו אותו לשתות עמם. המתלונן הזמין אותם לשתייה ותוך כדי כך הוציא מכיסו 12,000 ₪ שקיבל מהביטוח הלאומי. לאחר מכן, הציעו לו השניים לקחת אותו לביתו בשגב שלום ברכב. המתלונן ישב מאחור ולידו הנאשם 1 ואילו הנאשם 2 נהג ברכב. כשהגיעו לצומת שגב שלום, הנהג לא עצר וכשהמתלונן תמה על כך ושאלו מדוע לא עצר, הכה אותו הנאשם 1 ואמר לנאשם 2 להמשיך לחושך. לטענתו, ראה המתלונן משהו בידו של הנאשם 1, אשר נראה לו כמברג. הנהג עצר אחרי הצומת והמתלונן נפל מהרכב וברח למרחק של 20-30 מטר, תוך כדי כך שמע יריות והסתתר ולאחר שווידא שלא נפגע מהיריות, קם ושוב המשיך לרוץ לכיוון ביתו. לאחר מכן ניגש לקופת חולים אך לא היה רופא במקום. המתלונן פגש שם את העד נואף אבו מעמר, אשר הציע לו להתלונן במשטרה, הוא הגיע למשטרה והופנה לבית החולים. בתחילת עדותו, העיד המתלונן כי אינו יודע מדוע הנאשמים הכו אותו, כי לא ראה שלקחו לו את הכסף וכי רק אחרי שנפל מהרכב, נוכח לדעת שאין לו את הכסף. בעקבות דברים אלה, הוגשו עדויותיו במשטרה ת/1, ת/2 ו- ת/3. לאחר הגשת אמרותיו ולאחר שהתובע הקריא מהן למתלונן, העיד המתלונן כי הוא נזכר שהרגיש נגיעות בכיס בזמן המכות שקיבל, אך לא ראה את לקיחת הכסף.

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

- 1 התביעה מבקשת איפוא, לצורך הוכחת יסוד הגניבה שבעבירת השוד, להסתמך על
2 אמרותיו של המתלונן במשטרה, בהתאם לסעיף 10 א. לפקודת הראיות, [נוסח חדש]
3 התשל"א - 1971 ובמיוחד על אמרתו מיום 30/1/00 - ת/3, לפיה הנאשם 1, אשר הכה
4 אותו ברכב, הכניס את ידו לכיס המכנסיים של המתלונן, שבו היה הכסף והמתלונן
5 בצעקות אמר לנאשמים: "תיקחו את הכסף, רק אל תפגעו בי" ולאחר שהנאשם 1 לקח
6 את הכסף, יצא המתלונן מהרכב וברח.
- 7
- 8 אלא שבנושא זה של לקיחת הכסף, מסר המתלונן גם באמרותיו במשטרה גרסאות שונות
9 וסותרות:
- 10 • באמרתו הראשונה של המתלונן מיום 28/1/00 בשעה 10:01 - ת/1, אשר נמסרה בסמוך
11 לאחר האירוע, העיד המתלונן:
12 "אחרי 30 מטר מהכניסה, עצרו בצד ונתנו לי מכות ולקחו לי 12,000 ₪ מהכיס של
13 המכנסיים שלי"
 - 14 • באמרתו השנייה של המתלונן מיום 28/1/00 בשעה 10:36 - ת/2, אשר נמסרה בבית
15 החולים, העיד המתלונן:
16 "הבחור שהיה לידי הוציא מברג או סכין, הוא הוציא את הסכין ואמר לי לא לזוז, אני
17 אמרתי אם הוא רוצה את הכסף שיקח אותם. אני אמרתי לו קח את הכסף, היו לי
18 בכיס 12,000 ₪ שנתתי לו אותם.
 - 19
 - 20 • בעימות שנערך בין המתלונן לבין הנאשם 2 - נ/2, כשנשאל המתלונן על ידי החוקר -
21 העד חליל אבו רביע: "אה, לקחו לקח לך כסף".
22 השיב: "לא יודע, או זה או השני".
23 כשנשאל: "מה לקחו לך".
24 השיב: "לא יודע (לא מובן), אין את הכסף".
25 כשאומר לו החוקר שלא הבין.
26 השיב: "או זה או השני, מישהו לקח לי את הכסף".
 - 27
 - 28
 - 29

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

1 לאור מכלול גרסאותיו השונות של המתלונן, לא ניתן לבסס, כבקשת המאשימה, מימצא על
 2 לקיחת הכסף, מאימרותיו של המתלונן במשטרה.
 3 נראה כי המתלונן למעשה לא ראה את לקיחת הכסף ורק הסיק כי הכסף נגנב לאחר שגילה
 4 שהכסף איננו, כשנפל מהרכב.
 5 גם בשאלה מתי גילה המתלונן שהכסף איננו, מסר המתלונן גרסאות סותרות:
 6 בחקירתו הראשית העיד שאחרי שנפל מהרכב שם את היד בכיס וראה שלקחו לו את הכסף (עמ' 7 לפרוטוקול). ואילו בחקירתו הנגדית העיד: "פעם ראשונה שהבנתי שאין לי כסף, זה
 7 היה כשנפלתי בעצים. עד שהגעתי לעצים, קמתי ונפלתי. עד העצים המרחק הוא בערך 30
 8 מטר" (עמ' 17 לפרוטוקול).
 9
 10
 11 אציין כי מהעדויות עולה שהמתלונן היה שיכור בערב האירוע (ראה למשל: הערת החוקר -
 12 העד סטמקר, בת/1 לפיה נדף מהמתלונן ריח רע של אלכוהול והוא התנדנד במהלך מסירת
 13 הודעתו, עדויותיהם של עדי התביעה עודה אלעביד וסללאמה אל טללקה, עדותו של פייסל
 14 אלזיידנה, עדותו של העד אבו מעמאר (בעמ' 36 לפרוטוקול).
 15 עובדה זו גרמה, ככל הנראה, לכך שהמתלונן לא ידע כיצד נגנב לו הכסף.
 16
 17 תמיהה נוספת בעניין לקיחת הכסף עולה מהעובדה שהמתלונן, שהוא כאמור אלכוהוליסט
 18 ומובטל, החזיק ברשותו סכום נכבד של 12,000 ₪. המתלונן טען כי כספים אלה הגיעו לידי
 19 מחיסכון שחסכה אשתו מכספי הביטוח הלאומי, אלא שבנקודה זו קיימת סתירה בין עדותו
 20 במשטרה ועדותו בביהמ"ש. במשטרה טען כי אשתו חסכה כל חודש 2,000 או 3,000 ₪ (ת/2
 21 עמ' 2 שורות 3-4) ובביהמ"ש העיד כי אשתו חוסכת כל חודש 500 ₪ (עמ' 17 לפרוטוקול).
 22
 23 תמיהות נוספות עולות מהעובדה שהמתלונן הלך לשתות שתיה חריפה כשברשותו סכום כה
 24 נכבד. המתלונן העיד כי התכוון לרכוש בסכום זה מטבח, אך גם בענין זה נתגלתה סתירה בין
 25 אימרתו במשטרה לבין עדותו בביהמ"ש.
 26 באימרתו במשטרה העיד כי דחה את עשיית המטבח בשל מזג האויר (ת/2 עמ' 2 שורות
 27 3-4) ובביהמ"ש העיד כי לא פגש את הנגר שאצלו התכוון להזמין את המטבח, אבל כן התכוון
 28 ללכת לנגר אחר (עמ' 6 לפרוטוקול).
 29

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

- 1
- 2 3. נראה איפה, כי אין לבסס על יסוד עדות המתלונן, שהיא העדות היחידה לענין השוד, הרשעה
- 3 בעבירת השוד שיוחסה לנאשמים בכתב האישום. יחד עם זאת הגעתי למסקנה כי יש להרשיע
- 4 את הנאשמים בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף
- 5 380 ביחד עם סעיף 382 (א) לחוק וזאת מהטעמים הבאים:
- 6
- 7 א. הנאשם 1 הודה בעדותו בבית המשפט, כאמור לעיל, כי תקף את המתלונן וכי דחף
- 8 אותו מהרכב. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות כעולה מהתעודה הרפואית ת/
- 9 14 לפיה, נחבל המתלונן בפניו, נגרמה לו דפורמציה של האף והייתה
- 10 לו נפיחות סביב עין ימין.
- 11
- 12 ב. אמנם המתלונן העיד בביהמ"ש כי הוכה רק על ידי הנאשם 1 והנאשם 2
- 13 העיד כי לא ראה את המכות שהכה הנאשם 1 את המתלונן ואולם, אינני
- 14 מאמינה לעדותו זו של הנאשם 2.
- 15 אין זה סביר כי הנאשם 2 לא ראה את המכות שהוכה המתלונן ע"י הנאשם 1 ברכב
- 16 בעת שנכח בו הנאשם 2.
- 17 בנוסף, הנאשם 2 העיד כי המתלונן עמד מחוץ לרכב, לאחר שיצא ממנו, זאת כאשר הן
- 18 המתלונן והן הנאשם 1 העידו כי המתלונן נדחף מהרכב.
- 19 המתלונן העיד כי הכביש הוא בגובה 2 מטרים וכי קיבל מכה בראש מהנפילה.
- 20 לא סביר איפוא, שהנאשם 2 ראה אותו עומד.
- 21 בעניין זה העיד הנאשם 2 בבית המשפט כי שמע צעקות ברכב, ואולם, בעימות שנערך
- 22 בחקירתו במשטרה בינו ובין המתלונן, טען שלא ראה ולא שמע כלום.
- 23
- 24 ג. הנסיבות, כפי שהוכחו כאמור להלן, מעידות כי הנאשמים חברו יחד לתקיפתו של
- 25 המתלונן.
- 26 מסקנה זו עולה, בין היתר, מהעובדה שהנאשם 1 ישב ברכב מאחור, ליד המתלונן
- 27 ואילו הנאשם 2 נהג ברכב.
- 28 הנאשמים ניסו להסביר את מצב הישיבה ברכב בכך שהדלת הייתה שבורה ולא ניתן
- 29 היה לפותחה ואולם, הרכב נבדק על ידי עד התביעה - השוטר יוסי שרגא, אשר העיד
- 30 כי הדלת הימנית הקידמית ברכב ניתנת לפתיחה מתוך הרכב ואני קובעת על יסוד
- 31 עדותו המהימנה עלי כי הנאשמים שיקרו בעניין זה.

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

- 1 למסקנה זו הגעתי גם לאור עדויות הנאשמים לפיהן, כשהגיעו לבית הקפה, ישב
2 הנאשם 1 לצידו של הנאשם 2 ברכב.
- 3
- 4 אני דוחה בחוסר אמון את עדויות הנאשמים בעניין זה, כאילו הנאשם 1 נכנס דרך
5 מושב הנהג כשנסעו לבית הקפה ואת עדויותיהם בבית המשפט, לאור הסתירות
6 ביניהם.
- 7
- 8 ד. המתלונן העיד כי הנאשמים הם שהציעו לו לקחתו לביתו בישוב שגב שלום.
9 הנאשמים מתגוררים בישוב לקיה.
10 לאור גרסתם לפיה כבר בבית הקפה המתלונן השתולל וקילל אותם, נראית
11 גרסתם כי לקחו אותו לביתו, לפי בקשת עד התביעה עודה אלעביד, כבלתי סבירה.
12 אמנם גם עודה אלעביד העיד כי הוא זה שביקש "3 פעמים" מהנאשמים להסיע את
13 המתלונן לביתו בשגב שלום, אך אני מעדיפה את עדותו של המתלונן בעניין זה על פני
14 עדותו של עודה, אשר ניכר בעדותו כי ניסה לסייע לנאשמים.
- 15
- 16 נראה איפוא, כי הנאשמים, אשר ראו את מצבו של המתלונן, שהיה שיכור, השתמשו
17 בתחבולה כאילו ברצונם להסיע את המתלונן לביתו בעוד שלאמיתו של דבר, תכננו
18 לשדוד אותו.
- 19
- 20 ה. הנאשם 2 עצר את הרכב לאחר הכניסה לישוב שגב שלום ולאחר שהנאשם 1 תקף
21 את המתלונן. המתלונן העיד כי הבחין כשעברו את הצומת, שהנהג לא נכנס
22 לישוב לכיוון ביתו ועל כן, שאלו מה קרה. אז תקף אותו הנאשם 1 באגרוף לפניו ואמר
23 לנאשם 2: "תמשיך לחושך" והנאשם 2 עבר את הצומת ועצר כעבור 100-150 מטרים.
24 גרסתו זו של המתלונן מהימנה עלי ואני דוחה בחוסר אמון את גרסת הנאשם 2, לפיה
25 לא עצר בכניסה לישוב כיוון שאינו מכיר את הדרך הזו.
- 26
- 27 אציין, כי הייתה שעת לילה מאוחרת בליל חורף סוער וגשום - ("ליל השלג").
28 ביתו של המתלונן נמצא במרחק 2,900 מטרים מהצומת ואף המבנה הראשון בתוך
29 הישוב הוא לאחר 1,800 מטרים מהכניסה לישוב, כפי שהעיד השוטר יוסי שרגא שערך
30 את המדידות.

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

- 1 אם התבקש הנאשם 2 להביא המתלונן לביתו, מדוע לא הביאו בסופו של דבר לביתו?;
 2 זאת בעיקר לאור עדותו כי לא ידע שהותקף ע"י הנאשם 1.
 3
 4 בנסיבות אלה, כאשר מדובר במזג אוויר סוער והמתלונן נזרק בצד הכביש, במרחק רב
 5 מביתו, מתחזקת המסקנה כי הנאשמים לא התכוונו כלל להביאו לביתו.
 6 בעניין זה של הורדת המתלונן בצומת, קיימת סתירה בין עדויות הנאשמים. הנאשם 1
 7 העיד, לעומת עדות הנאשם 2, כאמור לעיל, (עמ' 49 שורות 21-18):
 8 "לשאלה למה לא לקחנו אותו הבייתה, אני אומר כי היה בלאגן והורדנו אותו בצומת.
 9 אחרי שעשינו לו טובות הוא עוד מלכלך עלינו. המתלונן לא ביקש לרדת בצומת אלא
 10 הוא התחיל לדבר מילים לא יפות והורדנו אותו בצומת, דחפתי אותו".
 11
 12 המתלונן העיד כי הנאשם 2 היה שותף מלא לנאשם 1:
 13 " בזמן שהם הרביצו לי הם לא אמרו לי למה הם מרביצים לי ". (עמ' 8
 14 לפרוטוקול). אף כי לא יכול היה לומר בביטחון מלא כי הוכה גם ע"י נאשם 2.
 15 מכל מקום, עפ"י עדות המתלונן המיהמנה עלי בעניין זה, הנאשם 2 הסתובב
 16 בעת שהנאשם 1 היכה את המתלונן והמשיך לנסוע "לכוון החושך", כפי שהורה
 17 לו הנאשם 1.
 18
 19 אינני מאמינה לגרסת הנאשמים כאילו תקיפת המתלונן ע"י הנאשם 1 הייתה
 20 בלתי מתוכננת ובאה בעקבות " מילים לא יפות " שאמר המתלונן במהלך
 21 הנסיעה לנאשם 1.
 22 הנאשם 1 מסר גרסתו בעניין התקיפה רק בעדותו בבית המשפט לאחר
 23 שבחקירתו במשטרה טען תחילה שהיה בביתו ולא יצא עם הנאשם 2 לבית הקפה
 24 ולאחר שהופגש בחקירתו עם הנאשם 2, טען שאינו זוכר את שאירע.
 25 גרסתו המאוחרת בדבר תקיפת המתלונן, באה רק לאחר שמיעת עדויות התביעה
 26 ובכללן עדותו של עד התביעה עודה אלעביד אשר העיד כי למחרת האירוע פגש
 27 בנאשמים והנאשם 1 אמר לו שהם (הנאשמים) נתנו סתירה למתלונן.
 28
 29 העבירות שעברו הנאשמים, של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, עולות
 30 מהראיות שהוכחו, כאמור לעיל, ואף שהנאשמים לא הואשמו בעבירות אלה,

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

- 1 הרי שניתן להרשיעם בהן, שכן הן נגזרות מעבירת השוד בה הואשמו הנאשמים
2 ומימלא ניתנה לנאשמים הזדמנות סבירה להתגונן מפניהן.
3
- 4 לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשמים מעבירת השוד שיוחסה להם .4
5 בכתב האישום ומרשיעה אותם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות
6 מחמירות, עבירה לפי סעיף 380 ביחד עם סעיף 382 (א) לחוק.
7
- 8 כן אני מרשיעה את הנאשם 2, עפ"י הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה
9 עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א) (ג) סיפא לפקודת סמים המסוכנים
10 [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, שיוחסה לו באישום השני.
11
- 12 ניתנה היום י"ד בכסלו, תשס"א (11 בדצמבר 2000) במעמד הצדדים.

ח. סלוטקי, שופטת

13
14
15
16
17

עיקרי הכרעת הדין, הוקראו והוסברו לנאשמים.

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

ב"כ המאשימה :

מגיש רישום פלילי של שני הנאשמים .

התקבלו וסומנו ת/17 ות/18 .

ב"כ הנאשמים :

אין לנו ראיות לעניין העונש.

ב"כ המאשימה טוען לעונש :

הנאשמים הורשעו בעבירות כמפורט בהכרעת הדין , כאשר מדובר בתקיפה שנעשתה לצורך השגת כספו של המתלונן , כאשר כפי שמתואר בהכרעת הדין , גם נגרמו למתלונן חבלות של ממש , והוא הושאר נטוש באמצע הלילה במזג אוויר קשה , כאשר הוא במצב קשה בעצמו לאור העובדה שהיה שתוי , הן לפי עדותו והן לפי הכרעת הדין .

מעשים אלו , ראוי שידונו בצורה נחרצת על ידי ביהמ"ש בדמות של עונש ממשי והרתעתי, הן כלפי הנאשמים עצמם והן כלפי נאשמים בכוח, כאשר לעניינו של הנאשם 1 - מצטרפת לכך העובדה כי בעבר ריצה מאסר ויש לו עבר פלילי , הן בעבירות של איומים , הן בעבירות רכוש והן בעבירה של החזקת סכין . ולגבי הנאשם 2 - אמנם לא ריצה בעבר מאסרים , אך עדיין הוא הורשע וגם בעבירה של החזקת סכין וכמובן שבתיק זה, גם בעבירה של החזקת סמים לצריכתו העצמית. כל הדברים האלה צריכים לבוא לידיביטוי ע"י ענישה משמעותית של מאסר בפועל, מעבר לתקופת מעצרם .

אני רוצה להוסיף לגבי הנאשם 2 - כי לגביו קיימת הכחשה והרחקה מן האירוע ואין חרטה ולפחות לא שמענו זאת עד היום, וגם עובדה זו צריכה להיות משמעותית בבוא ביהמ"ש לגזור את דינו. לכן , אני עותר לביהמ"ש לגזור מאסר בפועל מעבר לתקופת המעצר, מאסר על תנאי וכן פיצוי כספי למתלונן .

הנאשמים נעצרו בתאריך 15/2/00.

בביתו של הנאשם 2 נמצא סך של 4,950 ₪ המוחזק בידי המשטרה .

ב"כ הנאשם 1 טוען לעונש :

אני מבקש לזקוף לזכות הנאשם 1 את העובדה שהוא הודה , מביע חרטה . לעניין המניע - אני סבור שברגע שהנאשמים זוכו מעבירה של שוד, אין לזקוף לחובתו את המניע שנשאר שנוי במחלוקת. אנו לא טוענים שהוא תקף לשם שוד, בכל מקרה , הנאשם מביע חרטה.

אני סבור, לעניין החבלה שנגרמה למתלונן, הרי ברור שנגרמה לו חבלה מהתקיפה , אך יחד עם זאת, אני סבור שלא ניתן לאבחן איזו חבלה נגמרה לו מהתקיפה ואיזה חבלה נגמרה לו מנפילה מהרכב. אני מבקש להתחשב בעובדה שהנאשם הודה בתקיפה , מביע חרטה .

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

1 לנאשם יש 4 ילדים, הקטן בן שנה והגדול בן 5 שנים. עברו של הנאשם בעניין עבירות אלימות לא
 2 משמעותי. עבירת האיומים שחברי דיבר עליה היא משנת 91, עבירת החזקת הסכין היא משנת 92.
 3 אין לו עבר משמעותי בעבירות של אלימות.
 4 אני עותר לביהמ"ש להסתפק בתקופת המעצר, אני סבור שלו הנאשמים לא היו עצורים עד תום
 5 ההליכים, והיו מורשעים רק בעבירה כפי שביהמ"ש הרשיע את הנאשמים, הרי לא היה מוטל עליהם
 6 עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, שהוא עונש חמור לכל הדעות, בנסיבות כאלה, ולכן, אבקש מביהמ"ש
 7 להסתפק בתקופת מאסר בתקופת מעצרו.
 8 לעניין הפיצוי - המצב הכלכלי של הנאשם מאוד קשה, הנאשם הוא מובטל, הוא נשוי ויש לו ילדים
 9 לפרנס, יחד עם זאת, אני מבקש להטיל פיצוי מתון. אני אסכים לפיצוי ואבקש להסתפק בעונש המעצר
 10 אותו ריצה. אני מציע שביהמ"ש יטיל קנס בסכום קטן ופיצוי למתלונן באופן שכיוון שקודם גובים את
 11 הפיצוי, יש
 12 דרך להבטיח את הפיצוי למתלונן.

עו"ד אלטמן:

מאשר דברי חברי בעניין האחרון.

ב"כ הנאשם 2 טוען לעונש:

18 הנאשם 2 הינו כבן 30, אב ל 10 ילדים, שהגדול פחות מגיל 10, יש לו תאומים, מנהל וניהל בדרי"כ אורח
 19 חיים נורמטיבי, עבד כשומר עד למעצרו. צריך לקחת בחשבון שהוא זוכה מעבירה של שוד מזויין -
 20 עבירה של 20 שנות מאסר, הורשע אמנם של מבצע בצוותא של עבירת התקיפה.
 21 לו זה היה האישום בתחילת הדרך, הנאשם 2 לא היה נעצר עד תום ההליכים וצריך לשקול את העונש
 22 הראוי לאור האישום וההרשעה בו ולא לאור מצבו של עצור עד תום ההליכים. הנאשם 2 לא הואשם
 23 כמי שביצע בפועל את התקיפה וכמי שגרם לחבלות של המתלונן. גם לגרסת המתלונן - הנאשם 2 לא
 24 תקף אותו.
 25 מדובר במקרה מצער אך צריך לזכור בסוף היום, את העבירה בה הוא הורשע.
 26 עברו של הנאשם 2 אינו מכביד, יש לחובתו הרשעה אחרונה על עבירה משנת 94, החזקת סכין, איני
 27 בטוח שלא מדובר בעניין של מנהג הבדואים לשאת איתם נשק, מעולם לא ריצה מאסר בפועל, כך
 28 שהשהייה של 9 חודשים במעצר, אינה חדשה וקשה לו. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בהחזקה של 8 גרם
 29 קאנבוס לצריכה עצמית, מדובר בעבירה שהיא מן הקלות ביותר לפקודת הסמים. מדובר בכמות קטנה
 30 מאוד של סם שנחשב קל מאוד. אני סבור שלו העבירות היו באות בפני ביהמ"ש במנותק ולא כשהנאשם
 31 עצור עד תום ההליכים, הוא היה מקבל עונש מאסר על תנאי עליהם. אני סבור שיש להסתפק על אחת

בתי המשפט

פ 008028/00

בית משפט מחוזי באר שבע

תאריך 11/12/00

בפני: כבוד השופטת חני סלוטקי

1 כמה וכמה, לגבי הנאשם 2 בתקופת מעצרו, אני מבקש לומר ש 9 חודשי מעצר עד תום ההליכים, הם
 2 שקולים לתקופה של מאסר ארוך יותר.
 3 התנאים של עצורים עד תום ההליכים, הם לא אנושיים ובלתי נסבלים.
 4 אני סבור שלעניין הפיצוי, הכסף שמוחזק בידי המשטרה, מרביתו אינו שייך לנאשם 2, הוא גם העיד על
 5 כך וביהמ"ש לא דחה גרסתו בעניין זה.
 6 3000 ₪ שנמצאו בביתו לא שייכים לו. הוא קיבל את הכספים האלה מאשת אחיו על מנת להעבירם
 7 לאחיו.
 8 יתרת הכסף, משמשת לפרנסת הבית, כאמור, יש שם 12 נפשות. מדובר במשפחה ענפה. גם עבודתו של
 9 הנאשם לא מכניסה כל כך הרבה כסף, אבקש להתחשב בנסיבות הללו, לעניין פיצוי למתלונן וגם לאור
 10 העובדה שהנאשם בעצמו לא גרם לחבלה.
 11 הבקשה המרכזית שלי היא שיש להסתפק בתקופת המעצר.

החלטה

1. נדחה לעיון ומתן גזר דין ליום 12.12.2000 בשעה 13:00.

2. הנאשמים יובאו על ידי שב"ס / לוווי נגב למועד הנ"ל.

ניתנה היום י"ד בכסלו, תשס"א (11 בדצמבר 2000) במעמד הצדדים.

ח. סלוטקי, שופטת

008028/00 פ 055 נטע ממך